

gationer eller særligt dækkede obligationer. Da instituttets adgang til at udstede kasseobligationer ophæves den 1. januar 2008, er kasseobligationer ikke nævnt i bestemmelsen.

Forskellen mellem kasseobligationer, skibskreditobligationer samt særligt dækkede obligationer og andre obligationer er primært, at indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer har en separatistlignende stilling, hvis instituttet skulle gå konkurs, mens indehavere af andre obligationer må anmelde deres krav som almindeligt massekrav.

§ 2 c

Det foreslås at indsætte en ny § 2 c. Efter *stk. 1*, skal instituttet have økonomi- og erhvervsministerens tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer.

Kravet om tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer fastsættes af hensyn til investorerne. Både direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS-direktivet) og det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF kræver, at kreditinstitutter, der kan udstede særligt dækkede obligationer, skal være underlagt et særligt offentligt tilsyn.

Efter det omarbejdede kreditinstitutdirektiv skal institutter, der udsteder særligt dækkede obligationer, opfylde en række betingelser. Bl.a. er der regler for hvilke aktiver, der kan ligge til sikkerhed for udstedelse af obligationerne. Det er aktiver som pant i skibe og visse typer fordringer. Institutet er også forpligtet til løbende at overvåge panternes værdi.

Værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelsen af obligationerne, skal mindst svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer. Hvis dette krav ikke er opfyldt, skal instituttet supplere med yderligere sikkerhed i form af tilførsel af særlige aktiver, f.eks. statsgældsbeviser. Obligationerne kan f.eks. være utilstrækkeligt dækket i tilfælde af, at de belånte skibes værdi falder, hvorved den faktiske belåning af skibet stiger ud over den tilladte belåningsgrænse. Hvis instituttet ikke i sådan et tilfælde tilføjer ekstra sikkerhed, mister obligationerne betegnelsen »særligt dækkede obligationer«.

Som følge af kravene i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF om, at de aktiver, der stilles som sikkerhed for udstedelse af de særligt dækkede obligationer, udelukkende må anvendes til at beskytte obligationsindehaverne mod tab, vil der for instituttet blive stillet krav om at oprette kapitalcentre, hvor aktiverne er separeret fra institutternes øvrige aktiver.

Indehaverne af de særligt dækkede obligationer har en separatistlignende stilling til kapitalcentrets aktiver.

Reguleringen af kapitalcentre er udarbejdet med forbillede i et tilsvarende system, som gælder for realkreditinstitutter. Den mere detaljerede regulering af kapitalcentre vil ske i en bekendtgørelse.

De nærmere betingelser for at få tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer og for regulering af kapitalcentre kan fastsættes af ministeren i en bekendtgørelse, som udstedes i medfør af lovens § 5, stk. 1. Det forventes imidlertid, at ministeren vil bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte sådanne regler.

Af reglerne skal det både fremgå, hvilke betingelser instituttet skal opfylde for at få tilladelse første gang og for at få tilladelse på ny, hvis en tidligere tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer er blevet inddraget efter § 2 c, stk. 2. Det vil blandt andet være en betingelse for, at instituttet kan generhverve en tilladelse og dermed kunne nyudstede særligt dækkede obligationer, at kravet om sikkerhedsmæssig dækning for tidligere udstedte særligt dækkede obligationer opfyldes, så obligationerne igen kan opnå betegnelsen »særligt dækkede obligationer«.

Skibsfinansieringsinstituttet, pengeinstitutter og realkreditinstitutter får eneret til at udstede særligt dækkede obligationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, til § 16 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 2 c, *stk. 2*, at tilladelsen til at udstede særligt dækkede obligationer kan inddrages efter *nr. 1*, hvis instituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af kravene vedrørende særligt dækkede obligationer, som er fastsat i medfør af loven eller regler udstedt i medfør af lovens § 5.

Som eksempel kan nævnes, at hvis instituttet undlader at stille supplerende sikkerhed, så værdien af aktiver, der tjener til sikkerhed for den enkelte udstedelse, ikke længere svarer til værdien af de udstedte obligationer, vil det som udgangspunkt betragtes som en grov overtrædelse, som medfører, at instituttets tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer inddrages. Skyldes den manglende supplerende sikkerhedsstillelse en menneskelig eller teknisk fejl, vil overtrædelserne dog næppe betragtes som grov, medmindre instituttet i øvrigt har udvist en manglende evne eller vilje til at opfylde kravet.

Hvis instituttet får inddraget tilladelsen til at udstede særligt dækkede obligationer, vil de udstedelser, der allerede er foretaget og som overholder kravet om, at de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelsen af de særligt dækkede obligationer, skal svare til værdi-